

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117246993
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6117246993.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: U. stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Q. XX, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, proti žalovanej: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX, XXX XX Hriňová, zast. Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Rosina, s.r.o. so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 246 731, o zaplatenie 26 497,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č. k. 16Csp/28/2019 - 276, zo dňa 21.10.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 24.611,15 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol: „Konanie v časti o zaplatenie sumy 1 796,78 eur zastavuje II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 24 611,15 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 6,69 % ročne zo sumy 23 996,26 eur od 07.06.2017 do 24.01.2019 a zo sumy 22 199,48 eur od 25.01.2019 do zaplatenia a tiež s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 407,96 eur od 07.06.2017 do 24.01.2019 a zo sumy 24 611,15 eur od 25.01.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamieta. IV. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.“

2. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že okresný súd takto rozhodol v ďalšom konaní, potom ako na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k.. 16Csp/28/2019-154 zo dňa 10.12.2019 odvolací súd uznesením zo dňa 29.04.2020 č. k. 15CoCsp/17/2020-196 zrušil uznesenie okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí prijal záver, že okresný súd nedostatočne zvážil okrem totožnosti sporových strán aj totožnosť predmetu konania, pokiaľ konanie pre existenciu prekážky rozsúdenej veci zastavil s poukazom na konanie vedené na tomto pod sp. zn. 13C/15/2016.

3. V ďalšom konaní okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 21.10.2020, na ktoré sa nedostavili žalobca, ani žalovaná a ani jej právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti (§ 180 CSP).

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca (ako veriteľ) uzatvoril so žalovanou (ako jednou so spoludlžníkov - zmluvu uzatvorili spoludlžníci: L. C., nar. XX.XX.XXXX a L. C., nar. XX.XX.XXXX a L. L., nar. XX.XX.XXXX) dňa XX.XX.XXXX S. o medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a

stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 0991170202 (ďalej iba „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol spoludlžníkom celkovo úver vo výške 24 100,00 eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Listom zo dňa 06.06.2017 veriteľ (žalobca) spoludlžníkom oznámil zosplatnenie celého úveru ku dňu 06.06.2017 z dôvodu, že boli naplnené skutočnosti v zmysle dohodnutých podmienok zmluvy o úvere a všeobecných úverových podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. To, že boli porušené zmluvné povinnosti splácať úver riadne a včas - súd konštatoval, že nie je sporné, že v danom čase boli dlžníci v omeškaní s úhradou viac ako 2 splátok resp. 1 splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (ide o omeškanie s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace), na čo boli dlžníci niekoľkokrát písomne upozornení. Teda podľa názoru súdu žalobca bol oprávnený požadovať predčasné zosplatnenie úveru v celom rozsahu v zmysle zákonného ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bez ďalšieho, t. j. bez nutnosti odstúpiť od zmluvy - ako namietala v konaní žalovaná (že chýba odstúpenie žalobcu od zmluvy v zmysle čl. VII ods. 2 písm. c) VOP - žalobca má právo odstúpiť od zmluvy a požadovať okamžité splatenie/tzv. mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v prípade, ak začne na majetok účastníka úverovej zmluvy konkurzné konanie). Nie je smerodajné, že zároveň žalobca v liste zo dňa 06.06.2017 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru poukázal i na to, že na majetok L. C. bolo začaté konkurzné konanie - dňa 07.10.2015 bol vyhlásený konkurz a pohľadávku z úveru voči nemu žalobca uplatnil v konkurznom konaní.

5. Žalobou doručenou súdu dňa 03.11.2017 žalobca nárok zo zmluvy o úvere uplatňoval voči spoludlžníkom, L. R. rod. C., nar. XX.XX.XXXX a L. F. rod. L., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 18.12.2017 bol vyhlásený konkurz aj na majetok spoludlžníka L. R., nar. XX.XX.XXXX, obchodné meno: L. C., s miestom podnikania Y. L. P. XXX/XX, Q., I.: 43090320 - súd voči tejto žalovanej konanie zastavil - § 167e ods. 1 ZoKR. V konaní súd pokračoval so žalovanou L. Vreštiakovou.

6. Okresný súd posúdil, že v konaní ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (dlžník má právne postavenie spotrebiteľa), kedy napriek tomu, že zmluva je absolútnym obchodom v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, na zmluvný vzťah je treba aplikovať prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka). Zároveň súd na tento zmluvný vzťah aplikoval ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (lex specialis) a ustanovenia zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení.

7. Vzhľadom na žalovanou vnesenú námietku premlčania sa súd prednostne zaoberal otázkou premlčania uplatneného nároku, premlčanie posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka §§ 100, 101, 103. Súd konštatoval, že v zmysle ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa každá jednotlivá splátka premlčuje samostatne, v prípade ak veriteľ nevyužije svoje právo predčasne zosplatniť úver včas môže sa dostať do situácie, že niektoré skôr splatné splátky sa premlčia, nakoľko z ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ veriteľ právo na predčasné zosplatnenie využije, začne plynúť premlčacia doba pre zosplatnený dlh odo dňa zročnosti nesplatenej splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplatneniu úveru. Zosplatnenie však nenastáva automaticky splnením podmienky, že je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní s úhradou splátky resp. splátok (ako tvrdila žalovaná), ale je nutné, aby veriteľ vôľu predčasne zosplatniť úver prejavil. Súd preto nezdieľal názor žalovanej, že nakoľko dlžníci boli už ku dňu 31.08.2013 viac ako 3 mesiace v omeškaní s platením splátok, tak mala najneskôr dňa 31.08.2013 nastať zročnosť celého dlhu a týmto mala začať plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu a mala uplynúť 31.08.2016. V tejto súvislosti súd podotkol, že z výpisu z účtu medziúveru vyplýva, že na splatenie boli od 23.01.2014 do 02.11.2016 uskutočnené ďalšie vklady - čiže boli uhradené splátky od júna 2013 do novembra 2015.

6. V danom prípade podľa názoru súdu určenie, pre nesplatenie ktorej splátky sa stal zročný dlh, je zistiteľné z oznámenia veriteľa o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.06.2017 a tak, aby bolo zachované splnenie zákonných podmienok definovaných v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a v spojení s upozornením veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.03.2017, v ktorom veriteľ - žalobca žiadal uhradiť najneskôr do 11.04.2017 splátku za mesiac marec 2017 a aj predtým splatné splátky, s ktorými boli dlžníci už v omeškaní s tým, že v danom čase bola splatná už aj splátka za mesiac marec 2017, keďže splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia, ako i splatnosť splátok úrokov z medziúveru nastala mesačne vždy k 1. dňu mesiaca. To znamená, že vo vzťahu k splátke splatnej v mesiaci marec 2017 k 01.03.2017 trojmesačná lehota omeškania so zaplatením splátky uplynula dňa 02.06.2017 a zároveň bola dodržaná podmienka,

že dlžníci boli v postavení spotrebiteľa upozornení na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a zároveň bola splnená podmienka aj v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (okrem podmienky, že táto možnosť bola dojednaná v zmluve) a to, že žalobca ako veriteľ uplatnil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. splátky splatnej 01.07.2017, s tým, že k mimoriadnemu zosplatneniu úveru tak došlo k predmetnému dňu 06.06.2017, a rozhodnou splátkou, pre nesplatenie ktorej sa stal zročný celý dlh je splátka splatná 01.03.2017. Keďže žaloba bola upomínaciu súdu (Okresnému súd Banská Bystrica) podaná dňa 03.11.2017, súd ustálil, že žalobcom uplatnený nárok nie je premlčaný.

7. Súd prisúdil žalobcovi voči žalovanej pôvodne žalobou uplatnenú istinu (po čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 1 796,78 eur, v ktorej časti súd konanie zastavil - výrok I.) a to vo výške 24 611,15 eur. Žalobcovi priznal aj úrok z úveru vo výške 6,69 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny poskytnutého medziúveru s prihliadnutím na čiastočné plnenie vo výške 1 796,78 eur po podaní žaloby, a priznal tiež uplatnený úrok z omeškania, ktorý súd priznal z prisúdenej sumy za obdobie počas ktorého je žalovaná v omeškaní s úhradou dlhu, tiež s prihliadnutím na čiastočné plnenie vo výške 1 796,78 eur ku dňu 24.01.2019, a to v zákonnej výške 5 % ročne ako žalobca uplatnil, keďže základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %. Súd žalobu zamietol vo výške 90,- eur ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za upomienky (6 x 15,- eur), nakoľko súd zmluvné dojednanie v cenníku veriteľa vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku a žalobca v konaní nepreukázal opak, že dojednanie týchto poplatkov bolo individuálne dojednané.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255, § 256 a § 262 CSP. Procesné zavinenie na čiastočnom zastavení konania nemožno pripísať na ťarchu žalobcu, nakoľko k tomuto späťvzati žaloby došlo na základe úhrady, ktorú obdržal žalobca v rámci konkurzného konania vo vzťahu k ďalšiemu spoludlžníkovi, a teda ohľadne tejto časti nemožno priznať žalovanej trovy konania. Taktiež zamietnutie žaloby vo výške 90 eur predstavuje neúspech žalobcu v nepatrnej časti vo vzťahu k zvyšku žalobou uplatneného nároku. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

9. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná vo výroku, ktorým jej bola uložená povinnosť plniť žalobcovi, zároveň je dotknutý aj závislý výrok o trovách konania. Navrhla, aby odvolací súd žalobu v napadnutej časti zamietol, alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Namietala, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou a taktiež na námietky týkajúce sa tvrdení, že žalobca doteraz platne neodstúpil od zmluvy o úvere. Súd tiež opomenul skúmať absolútnu neplatnosť prejednávanej zmluvy o úvere (mediúvere), hoci tak mal urobiť ex offo.

11. Z textového oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.06.2017 vyplýva, že žalobca oboznamuje žalovanú o tom, že boli naplnené skutočnosti na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (okrem omeškania s platením vkladov) a teda, že na majetok spoludlžníka L. C. bolo začaté konkurzné konanie. Žalobca až v poslednom odseku tohto listu uviedol, že ku dňu 06.06.2017 nastáva mimoriadna splatnosť úveru. Z uvedenej formulácie pre žalovanú nebolo vôbec jasné (zrozumiteľné) s čím konkrétne chce žalobca „spojiť“ mimoriadnu splatnosť celého úveru. Ide teda zo strany žalobcu o neurčitý, nezrozumiteľný právny úkon (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z čl. VII ods. 2 písm. c) t. j. Odstúpenie od zmluvy o medziúvere jednoznačne vyplýva, že veriteľ (žalobca) má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie/tzv. mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru v prípade, ak začne na majetok účastníka úverovej zmluvy konkurzné konanie. Žalovaná upriamuje pozornosť na to, že žalobca od zmluvy neodstúpil (inštitút odstúpenia od zmluvy a inštitút mimoriadneho zosplatnenia úveru sú samostatné inštitúty). Bez doručenia odstúpenia od zmluvy nemohlo dôjsť k okamžitej splatnosti medziúveru a žalobca si nemôže nárokovať sumu, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

12. Z ustanovení zákona o stavebnom sporení č. 310/1992 Zb. jednoznačne vyplýva zákonne vymedzený účel tzv. stavebný účel (§1 ods. 1, § 2 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 1). Žalobca mal tak možnosť v rámci svojej činnosti poskytnúť výlučne úver, ktorého účel je subsumovaný pod zákonné ustanovenie stavebného účelu. V zmluve je však uvedené, že prostriedky z poskytnutého úveru budú prednostne použité na splatenie označených úverov v ostatnej banke. Pritom označené úvery neboli z

vedomosti žalovanej poskytnuté ani využité na stavebné alebo obdobné účely. Podľa názoru žalovanej došlo pri vymedzení predmetu resp. účelu zmluvy a následným poskytnutím úveru k porušeniu resp. obchádzaniu zákona. Ide o základnú obsahovú aj formálnu náležitosť zmluvy, a keďže táto nebola dodržaná tak zmluva svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a je absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Existujúca situácia zakladá nároky žalobcu voči žalovanej z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré ale už sú a boli premlčané v čase podania žaloby.

13. V prípade, ak ide o závislé zmluvy, ako v posudzovanom prípade, zánik jednej z týchto zmlúv spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv. Tak ako listinou o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.06.2017 došlo k zániku, k odstúpeniu od zmluvy o stavebnom sporení, s rovnakými právnymi účinkami došlo aj k zániku zmluvy o úvere, tzn. odstúpením zo strany žalobcu. Ak žalobca v zmysle popisovanej listiny odstúpil aj od zmluvy o úvere, potom nemal nárok na dohodnuté príslušenstvo alebo poplatky z poskytnutých finančných prostriedkov, ale iba na reálne odovzdané prostriedky znížené o úhrady dlžníkov a eventuálne na úrok z omeškania počítaný najskôr odo dňa prejavenia vôle o odstúpení od zmluvy (listina zo dňa 06.06.2017).

14. V neposlednom rade žalovaná namietala vyhodnotenie podmienok pre považovanie úveru za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) resp. k) v znení zákona ku dňu 11.05.2012 bol žalobca povinný uviesť v zmluve výšku poplatkov súvisiacich s poskytnutím finančných prostriedkov. Zmluva sa obmedzuje len na odkaz na Sadzobník. Rozhodnutie nie je správne ani v tom, keď súd zaviazal žalovanú na uhradenie úrokov z úveru aj po dátume vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru - rozhodovacia prax súdov je taká, že nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru. Priznanie úrokov z omeškania aj z príslušenstva pohľadávky je neprípustné.

15. K odvolaniu žalovanej žalobca uviedol, že žalovaná v odvolaní opätovne zmätočne uvádza odstúpenie od zmluvy a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo vyznieva ako účelová procesná obrana. Uvádzané tvrdenia žalovanej (účel úveru, odstúpenie od zmluvy stavebného sporenia) nie je možné považovať za odvolacie dôvody (neboli v konaní pred súdom žiadnym spôsobom spochybnované, ani nebolo na tieto skutočnosti poukazované) a možno ich považovať za ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany (§ 153, § 154 CSP). Opodstatnené nie sú ani tvrdenia žalovanej, že úroky z úveru v čase po vyhlásení mimoriadnej splatnosti celého úveru nie je možné priznať - žalobca poukazuje na rozhodnutia NS SR. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť.

16. Na vyjadrenie žalobcu žalovaná reagovala tak, že trvá na ňou podanom odvolaní. Vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu považuje sa obsahovo vágne, nevyvracajúce právne relevantné argumenty žalovanej. Potom platí, že právne závery žalovanej uvádzané v odvolaní sú správne a zákonné. Žalobca popiera len argumentáciu žalovanej v časti týkajúcej sa priznania úrokov po vyhlásení splatnosti dlhu tým, že poukazuje na rozhodnutia NS SR, v časti námietky priznania úrokov z omeškania z príslušenstva ponechal túto nedotknutú a tým aj nerozporovanú žalobcom. Pritom podľa názoru žalovanej rozhodnutie NS SR sp.zn. 6cdo/113/2018, na ktoré odkazuje žalobca, vykazuje nielen zásadné znaky arbitrárnosti, neexistencie riadneho odôvodnenia čo i len jednej právnej normy o ktorú NS svoj právny názor oprel, ale aj zásadné znaky nezákonnosti (odklon od skoršieho rozhodovania NS SR, nepredloženie veci veľkému senátu). V prípade rozhodnutia 5Cdo/42/2020 žalobca vo vyjadrení opomína tie časti rozhodnutia, ktoré vzájomne rozporujú celý kontext záveru súdu.

17. Žalobca na vyjadrenie žalovanej nereagoval.

18. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, teda náležite, presvedčivo a je preskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, z akých konkrétnych zistených skutkových okolností vychádzal, keď žalobcom uplatnený nárok posúdil ako dôvodný a preukázaný. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol žiadne vecné dôvody vo vzťahu k napadnutému výsledku a odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli mať na výsledok vplyv. Na dôvody ktoré uvádza žalovaná opakovane v odvolaní, (týkajúce sa odstúpenia od zmluvy, právnej relevancie zosplatnenia úveru, premlčania uplatneného nároku) bolo náležite reagované už súdom prvej inštancie, a odvolací súd zastáva rovnaký názor, aký v tejto súvislosti uviedol v rozhodnutí okresný súd. Teda, že pre rozhodnutie vo veci bolo smerodajné, že žalobca neodstúpil od zmluvy o úvere, ale využil inštitút vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako zmluvne dojednanej alternatívy k odstúpeniu od zmluvy o úvere. Podľa názoru odvolacieho súdu zmätočné sú odvolacie námietky žalovanej o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere (§ 39 Občianskeho zákonníka) z ňou uvádzaného dôvodu, že hlavným účelom úveru poskytnutého žalobcom bolo splatenie iných označených úverov v ostatnej banke, ktoré ale neboli z vedomosti žalovanej poskytnuté ani využité na stavebné alebo obdobné účely (nebol dodržaný zákonne vymedzený stavebný účel) a tiež námietky žalovanej, že listinou o vyhlásení mimoriadnej splatnosti došlo k zániku, k odstúpeniu od zmluvy o stavebnom sporení, a tým zároveň aj k zániku zmluvy o úvere v zmysle ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka - zánik jednej zo zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými účinkami, a preto vyplatením finančných prostriedkov žalobcom žalovanej mohlo dôjsť resp. došlo k bezdôvodnému obohateniu pričom nárok žalobcu na jeho vydanie v čase podania žaloby bol premlčaný. Odôvodnenie rozsudku svedčí o tom, že v posudzovanom prípade sa okresný súd dôsledne a prednostne zaoberal aj žalovanou vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku, pričom námietku správne posúdil ako nedôvodnú a nárok ako nepremlčaný, s poukazom na to, že zo strany dodávateľa došlo k využitiu práva na zosplatnenie platne (v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka) kedy premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zospaltneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala), pričom toto sa netýka splátok, ktoré už boli splatné predtým (tieto splátky sa premlčujú každá samostatne), pretože opačný výklad by umelo predlžoval premlčaciu dobu v neprospech dlžníka. Opodstatnená a dôvodná nie je ani námietka žalovanej týkajúca sa neprípustnosti úročenia úveru dohodnutým úrokom po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Ešte pred rozhodnutím prvoinštančného súdu v ďalšom konaní Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. 06. 2020 vyslovil názor, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Nejde pritom o rozhodnutie ojedinelé, pretože naň nadviazal Najvyšší súd SR napr. aj v rozhodnutiach sp. zn. 6Cdo/193/2018 zo dňa 28. 08. 2020, sp. zn. 2Cdo/13/2020 zo dňa 30. 06. 2020, sp. zn. 8Cdo/147/2020 zo dňa 26. 08. 2020, 3Cdo/113/2019 zo dňa 29. 06. 2020, sp. zn. 7Cdo/118/2019 zo dňa 26. 08. 2020, teda následne sa s názorom senátu dovolacieho súdu 5C stotožnili i ďalšie senáty dovolacieho súdu, v dôsledku čoho možno tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu - ako konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 46/2020 zo dňa 26.10.2020. Pri rozhodovaní v danej veci vyslovený názor okresného súdu, že úroky z úveru je možné priznať aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky v poslednom čase.

21. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej, vecne správny je aj závislý výrok o trovách konania a preto potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).